

14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Μιχαίου προφήτου (ἡ αἰ. π.Χ.)

ᾠχος πλ.δ'. Ἑωθινὸν θ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ.δ' — Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ᾠχος πλ.δ' — Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ

θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-θ

Α ο ι προ σκι ρ τη σα τε χει ρας κρο τῶν τες πισ τως
και πο θω α θροι σθη τε ση με ρον χαι αι ρον τες και
φαι δρω σ α λα λα ζο ντες παν τες εν ευ φρο συ νη τῶ
Θε ο γαρ η Μη τηρ με λ λει των ε πι γει ων προς
τα Α νω α παι ρειν εν δο ξω σ ην εν υ μνοι σ α
ει ως Θε ο το κον δο ξα ζο με ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Α νε στη σε κ νε κρω ν η ζω η των α α παν των
και αγ γε λω σ φω τω σ ται σ γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ
σα σθε των δα κρω ν τω ι σ α πο στο λω ι σ ευ αγ γε ε λι
σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου ου σαι ο τι α νε στη

Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω

σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

A να στα ας εκ του τα αφουως α λη θως

ταις ο σι ι αις προ σε ε ταξας γυ ναι ξι κη ρυ

υ ξαι την ε γερσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο

μαι ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν

τω τα φω ο ρων κα τε πλη τε το ο θεν και κα τει δε ε

τα ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω

μα τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε

βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω

ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ

πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

E ις τα ς ρα νι α α η νο ε ρα α σψυ

χη ^Δεις τον Πα ρα δει σο ον ^υη κα θα ρα α σκκη
 νη ^Δμε τα τε θει σα εκ φθο ρας α γαλ λε ται
 Πα να γι α ^πο θεν α ντα πε δω κε ε ^υτοις α
 νο μοις ο Κυ υ ρι ος ^Δδο λον γαρ ειρ γα σα α ντο ^Δτω
 τι μι ω Λει ψανω σθ ^νδι ο συν Α πο στο ο λοις βο
 ω μεν ^υχαι ρε η Κε χα ρι τω με νη ^γ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Α ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι
 σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε
 κυ λι ι σε ^γγυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη
 γερ με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το
 τοις μα θη ταις σου ου εν Σι ι ων ^γο τι α νε στης
 η ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε
 σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι ^γ

Δόξα

Τ α μν ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι

σα α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η
 κουου ον παυ σα σθε των δα κρου ων και αν τι λυ πης
 χα ραν κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο
 τι α νε στη χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη
 σας σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Και νυν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε ν χει ρι τῶ δι ι η μας εν αν θρω πη σαντος
 εκ σῶ πα ρα θε με νην τη ην ψυ χην ως πλα στρο γος
 σκα και θε ος προστην α κη ρα τον με τε στη σεν ευ φρο
 συ υ υ νην ο θεν σε σε π τως μα κα ρι ι ζο ο μεν
 την μο νην κα θα ρα αν και α μο ο λυ υν τον και θε
 ο το κον α παντες κυ ρι ι ι ως ο μο λο γην τες κραυ
 γα ζο ο μεν χρι στο ον δυ σω ω ω πει προς ο ον
 με τε ε ε στης σω σαι τας ψυ χα ας η μων

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα^{u q} τϑ θα να α

τϑ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δϑ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{v' u q} ω μα θη

τρι αι κη να τε^{u q} ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις^{u q} ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τη ρ γαρ ε

ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γησαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θθ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τε ρ ^{u q} εν η χθ ς ν

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γα ρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρᾶζοντες το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τῃς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κῶ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' z} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σῶ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Α λλη λῶ ἱ α Α λλη λῶ ἱ α ^{v' z} Α λλη λῶ

ἱ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δεις)

Τὸ τρίτον

Α λλη λῶ ἱ α Α λλη λῶ ἱ α ^{v' z} Α λλη

λῶ ς ἱ ἱ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουον·

Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α΄

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Ε κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει
ρα ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν
σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον

Ο ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος
αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν
αυ το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β΄

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω

τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σου ου πα νοι κτιρ μον

Επι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι
δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει
και κο λα σει

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ χει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν
ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει
το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

Εκε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρησ με α
πο των εν θεν δε

Επι την μητέρα αυτου γην δυνων πας
αυθις αναλυσει του λαβειν βασανους η γε
ρα των βεβιωμενων

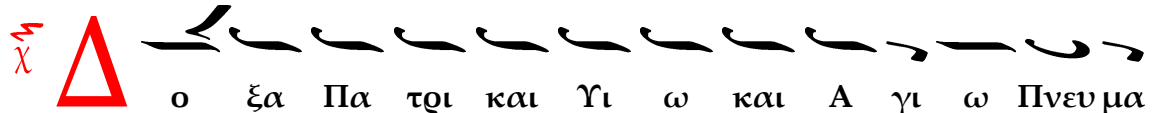
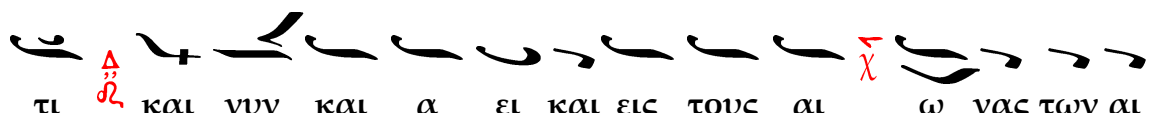

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι και νυν και αι και εις τους αιωνας των αι
ωνων αμην

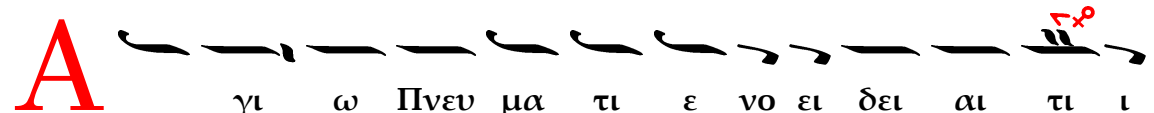
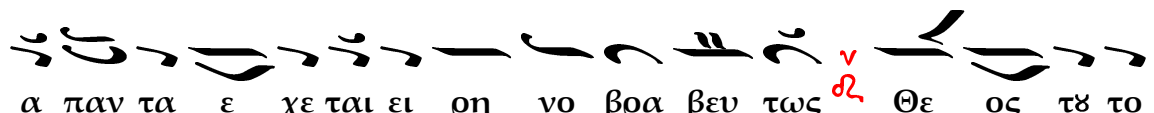
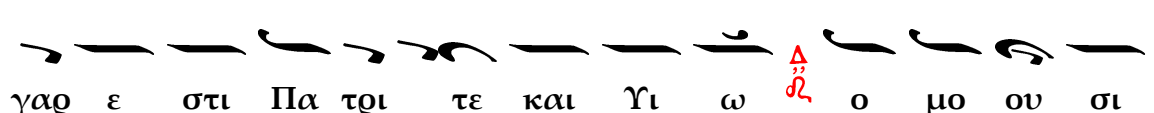

Αγιω Πνευματι θεολογια μονα
σαστρισαγια ο Πατηρ γαρ αναρχος εξουε
φυο υιος αχροο οως και το Πνευμα συυμορ
φον συνθρονον εκ Πατροος συνεκλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

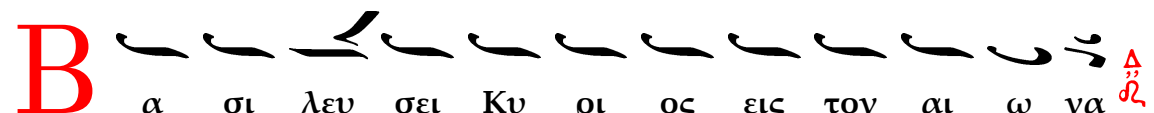
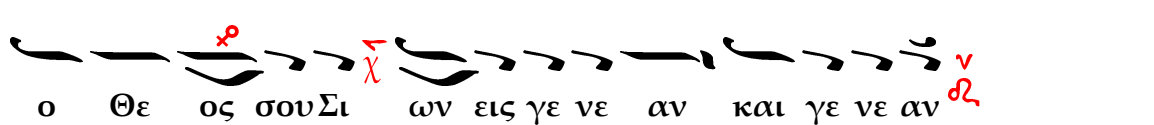
Ιδουδη τι καλον ητιτερον αλλητοκα
τοι κειν αδελφους ααμα εν του ουτω γαρ Κυριος ε
πηγγειλατω ζωην αιωνιαν

Του ενδυματος αυτου οτακρινα του αγρο
κοσμων κελευει μη δειν φορ ντιζειν

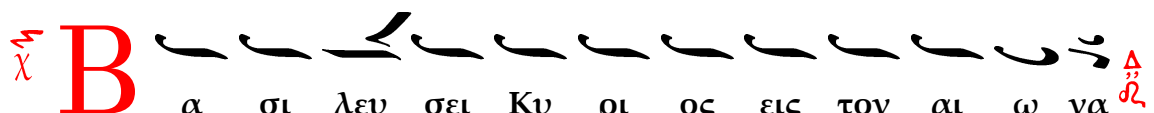
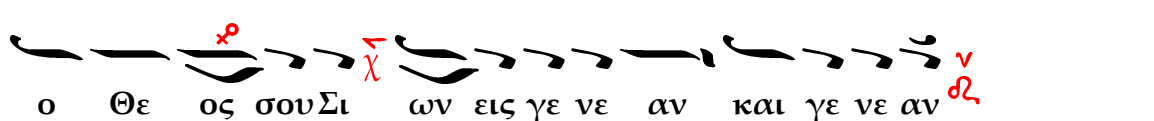

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
 τι
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην

 γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι
 α παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως
 Θε ος τς το
 γαρ ε στι Πα τρι τε και Υι ω
 ο μο ου σι
 ον κυ ρι ως

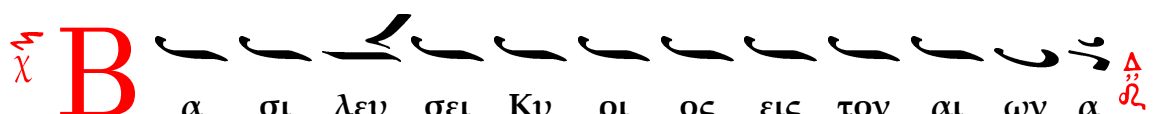
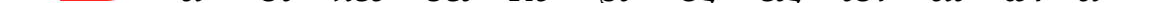
Τὸ Προκείμενον.

 α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

 α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

 α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να

ο Θεος σου Σι^χων εις γενεαν και γενεαα
 α⁷αν^υ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Παα σαπνοη αινεσα τωτον Κυριον^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Παα σαπνοη αινεσα τωτον Κυριον^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Αινεσαα τωπνοηηη^ε πασατον

Κυρι^χο^εον^ε

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί: ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῆς ἡμέρας ἐκείνη τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἰς ἓκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σ^Δ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σ^ε ε ξα λειψον το α νο μη μα μ^ε

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μ^Δ και α πο της α μαρ τι ας μ^ε κα θα ρισον
με^ε

Οτι την α νο μι αν μ^Δ ε γω γι νω σκω^ε και
η α μαρ τι α μ^ε ε νω πι ον μ^ε ε στι δι α παν
τος^Δ

Σοι μο νω η η μαρ τον^Δ και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ^ε ε ποι οι η σα^ε ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ^ε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε^ε

Ιδ^ε γα ρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη^ε και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ^ε

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δε ς γ α ρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σε ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

A πο ψρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ σα και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σα και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ σι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμενον

καρδιαν συντετριμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια

στηνσινσθ και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε

ρσ σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νηςα να φραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσσχς και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμον

ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐκκληματῶν

Καὶ νῦν καὶ αἰκαῖ εἰς τοὺς αἰωνάστων αἰώνων

ἄμην Ἀμὴν ταῖς τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις ἐλε

ήμον ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐκκλημα

τῶν

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ἐξαλειψόντο ἀνομήματα

Ανάστας ὁ Ἰησοῦς ἀποτοφάκα

θῶς προειπὼν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίον

ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ

Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐκκληματῶν Ἀποστόλων πρε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ προεόρτιος.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκῆ
ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ
δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ
μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν
βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν,
καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ
τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ
μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη
ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν
Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε
Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν
ἡμῶν.

Κανὼν Προεόρτιος, οἷ ἡ ἀκροστιχίς·

Αἰνῶ γεγηθῶς τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ
κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἵνα τὸ κάλλος βλέπης, καὶ καταπολαύης ὠραιότητος, τοῦ Υἱοῦ
σου Παρθένε, πρὸς αὐτὸν μεταστᾶσα ἀνέδραμες.

Δόξα.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἢ τὸν νεκρωτὴν Ἄδου κυήσασα, καὶ
νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

Καὶ νῦν.

ᾠφθης καθαρώτερα, πάντων τὸν καθαίροντα κυήσασα, ἀμαρτίας
Παρθένε· διὰ τοῦτό σε πίστει δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριο πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μεταστάσει σου χαίρουσι, Μῆτερ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἐνώσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι Ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Δόξα.

Γέγονε παράδοξος, ὥσπερ ἡ κύησις ἄχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτὴ σου Μετάστασις.

Καὶ νῦν.

Ἦρθης πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια πάναγνε, οὔσα Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένε, καθαρῶτατον τέμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Προεόρτιον.

ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακράζομεν·

Χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· χαῖρε ἡ τὰ πέρατα,
τῇ Κοιμήσει ζώωσασα· διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο, τοῦ
κόσμου ἡ κεχαριτωμένη.

[Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.]

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεώτας ἡγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ
ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐα χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου
τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας
Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν
κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης
σύμβολα, Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας
Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν
ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Μιχαίου. (ἡ'
αἰ. π.Χ.)

Στίχ. Ἐκ γῆς μὲν ἦρθη, εἰδὲ καὶ πόλον φθάσω,
Χάριν Μιχαίας, εἶσομαί σοι τῷ ξύλῳ.

Μιχαίας δεκάτῃ ξύλῳ ἦρθη ἡδὲ τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας
Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἀπαίρει Παντάνακτος ἡ Μήτηρ,
Ἴν' αἰωνίως αὐτῷ συμβασιλεύῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μαρκέλλου,
ἐπισκόπου Ἀπαμείας. (†389)

Στίχ. Κνίσσαις νοηταῖς τὸν Θεὸν καθηδύνας,
Καὶ σαρκὸς αὐτὸν ἡδύνεις κνίσση, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εἰς τὸ παλλάτιον ἀνακομιδῆς τοῦ
τιμίου Σταυροῦ.

Στίχ. Λόγους ἀνάψας, ἀντὶ φαιδρῶν λαμπάδων,
Σταυρὸν προπέμπω τῶν ἀνακτόρων ἔσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Οὐρσικίου (ἡ'
Οὐρσικίου). (†300)

Στίχ. Οὐρσικίου τμηθεῖσαν, ὦ Θεοῦ Λόγε,
Πῶς τὴν κεφαλὴν ἀστεφάνωτον λίπης;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουκίου τοῦ

στρατιώτου, πυρὶ τελειωθέντος.

Στίχ. Φυγὼν παλαιάν, Λούκιε, ζύμην πλάνης,
Καυθεὶς ἐπώφθης ἔνζυμον Θεῶ νέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως Εὐσεβίου, ἰδρυτοῦ τοῦ ἐν Ῥώμῃ ὁμωνύμου ναοῦ. (8' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φάχαναν (Fachanan), ἡγουμένου τῆς μονῆς Ῥοσσκάρβερυ (Rosscarbery), ἐν Κόρκ τῆς Ἰρλανδίας. (†600)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βερενφρίδου (Werenfrid), τοῦ ἐξ Ἀγγλίας καὶ μετὰ τοῦ ἁγίου Βιλλιβρόρδου (Willibrord) ἐργασθέντος ἱεραποστολικῶς ἐν ταῖς Κάτω Χώραις. (†760)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐβερχάρδου (Eberhard), τοῦ ἐν τῷ ἄββαίῳ τοῦ Εἰνσειδέλνου (Einsiedeln) ἐν Ἑλβετία. (†958)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου, ἀρχιεπισκόπου Ἑστεργομ (Esztergom) ἐν Οὐγγαρία. (†1007)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς (1091) τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἡγουμένου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1074)

Στίχ. Γάννυται Λαύρα Θεοδοσίου σκῆνος,
Ἐχουσα αὔθις πνευματόβρυτον πλοῦτον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Συμεῶν τοῦ Τραπεζουντίου, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ἀγχόνη τελειωθέντος. (†1653)

Στίχ. Τῷ Συμεῶνι ὑπῆρξε βαθμὶς ἀγχόνη,
Δι' ἧς ἀνῆλθεν οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς (1798) τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρκαδίου τοῦ ἐν Νοβοτορζόκ. (†1077)

Στίχ. Ἦν Ἀρκάδιος δι' ἀρετὰς ὠκύπους,
Διὸ μέτοχος ὤφθη τῆς Βασιλείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νεομαρτύρων, Ναζαρίου ἐπισκόπου Κουταΐσι, Συμεῶν, Γερμανοῦ καὶ Ἱεροθέου, τῶν πρεσβυτέρων καὶ Βησσαρίωνος διακόνου, τῶν ἐν Γεωργία μαρτυρησάντων. (†1924)

Στίχ. Ναὸν Κυρίου ἐγκαινίζοντες σύντρησι,
Μαρτυροῦσι σεπτοὶ λειτουργοὶ τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ἄγομεν τοῦ ξενοπρεποῦς θαύματος, τοῦ ἐνεργηθέντος ἐν τῇ ἱερᾷ εἰκόνι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς καλουμένης Ἐλεούσης, εὐρισκομένης δὲ ἐν τῇ κατὰ τὴν Θεσπρωτίαν ἱερᾷ μονῇ τοῦ Γηρομερίου, ὅτε αὕτη παραδόξως ἀνέβλυσε δάκρυα, ἐξ οὗ καὶ Δακρυῤῥοοῦσα ἐκλήθη.

Στίχ. Δάκρυσιν ἡμῖν τὸν σὸν ἐκφαίνεις οἶκτον,
Δακρυῤῥοοῦσα, Ἐλεοῦσα Παρθένε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος Βου Σ

ὠδὴ α'

Α νοι ξω το στο μα μ και πλη ρω θη σε ται
Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι
δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι ζων
και α σω γη θο μενος ταυτηστην κοι μησιν

ὠδὴ γ'

Τ ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι ασονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε
πτη κοι μη σει σ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

Τ ην α νε ξι χνι α σον θει αν β λην της
εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σ τ ε υ ψι
στ ο ο προ φη της Αβ βα κ μ κα τα νο ω ν ε
κραυ γα α ζε δο ξα τη δυ να μει σ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Ε ξε στη τα συμ πα ντα εν τη σε πτη κοι

μη σεις οσ σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χεις εν μη η τρα των ε πι πα αντων
θε ον και τε ε το κας αχ ρονον υι ον πα σι
τοι οισ υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ σ

σα
ωδη ε'

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της θε ο ο μη τορος δευ τετας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα θε ον δο ξα ζοντες

ωδη ζ'

Ουκ ε λα α τρε υσαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος και θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αἰ δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 ^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δδ λησ αυ τδ ι δδ γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι ς σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁴ ^χ ^{B8} **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ8

⁶ ^{7x} δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν8ς δι α νοι

⁶ ^{7x} α καρ δι ας αυ των

^{B8} **T** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ^{7x} την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁵ ^χ ^{B8} **K**α θει λε δυ να στας α πο θρονων ^z ^{7x} και υ υ

⁶ ^{7x} ψω σε ^Δ ^δ τα πει ν8 ς ⁶ ^{7x} πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

^z ⁶ ^{7x} θω ων ^z ⁶ ^{7x} και πλ8 τ8 εν τας ε ξα πε στει λε κε ν8

⁶ ^{7x} ς8

^M ^{B8} **T** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ ^δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^M ^{B8} την α δι α

φθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως

Θεο τον σεε μεγαλυνομεν

6 Αν τε λαβε το Ισραηλ παιδος αυτη

μνησθη ναιε λεξ καθως ελαλησε προς

της πατερας ημων τω Αβρααμ και τω σπερ

ματι αυτη εως αιωνος

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδια

φθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως

Θεο τον σεε μεγαλυνομεν

ὠδὴ θ'

Α πασγηγενης σκιωτατω πνευματι λα

μπααδραχμενος πανηγυριζετωωδεα

υλων νοων φυσις γεραιρασατην ιεραν

μεταστασιν της Θεομηητοορος και

βοαααατω χαιροις πααμμακαριζε

Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Θ'.

Ἦχος Βου-θ

Σ υγ κε κλει σμε ε νων Δε ε σπο τα των θυ υ

ρων ω ως ει ση ηλ θες τας Α πο στο ο λας

ε ε πλη σας Πνευ μα τος Πα αν α γι ι ς

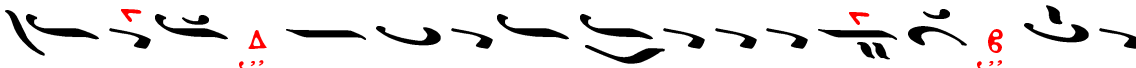
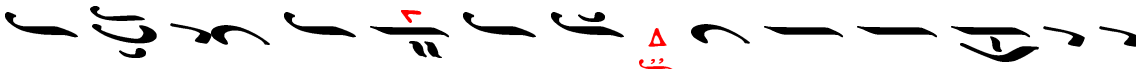

ει ρη νι κως ε εμ φυ ση η σας οις δε σμειν τε ε

καιλυ υ ει ν τας α μαρ τι ι ας ει ει ρη κας

 και ο ο κτω με εθ η με ε ρας την σην πλευ ρα α α α

 αν τω Θω μα υ πε δει ξας και αι τας χει ει

 ρας μεθ ου βο ω ω μεν Κυ υ ρι ος και Θε ε

 ος συ υ υ πα αρ χεις

Καὶ Προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

Σ 8 της σε πτης Κοι μη η σε ως την μνη μνη

 τη ην υ πε ερ λαμπρον πανη γυ ρι ζο ον τες πο

 ο ο θω εξα δο μεν Θε ε ο το ο κε συ δε

 ως Μη τηρ α α χρα ντε προς τον Υι ο ον α

 παι αι ρθ σα εν δο ξη σθ και Κυ υ ρι ον Χρι

 στι α νων υ υ περ ε ευ χθ των πι στει σε α α

 νυμν 8 ντων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Π Nη α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ

τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ

γε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α

αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του

ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη ε

σται πα α σι τοις ο σι οις αυ τῃ

K υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εσθης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρω σας εκ της δου λει ας του αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτισμων και φι λα ανθρωω ποσ

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τς

Kυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τεθεντο αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσ φρα γι

σαντο αλ λα α νε στης και πα ρε εσ χες α φθα ρ

σι ανται ψυ χαι αις η η μων

Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει τε αυ

τον κα τα το πλη θοσ τησ με γα λω συ νησ αυ τς

Kυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει

γα ρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου σ α νι στα και θα να τον κα

τη ρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην

σου και την ε ε γε ε ρ σιν

Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα
σιν κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε
γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον
ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη
οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Καὶ Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων.

ᾠχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾱ.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Νύμφη ἢ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἢ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. ζ΄. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

Ἦθροισται ὁ χορός, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. η΄. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Δέσποινα ἀγαθή, τὰς ἀγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱὸν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον πλάστην, οἰκτειρήσαι τοὺς δούλους σου.

Δόξα. Ἐωθινὸν Θ΄.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ Πα ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
γι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
τι
Ω Πα ς επ ε σχα α α τω ω ω ω ν τω ω χρο
ο ο νω ω ν ου σης ο ψι α ας σα αβ βα α α
των ε φι ι στα α σαι τοις φι ι ι ι λοι
οις Χρι ι ι στε και αι θαυ μα α τι θα αυ μα α α α
βε ε βαι αι οις τη κε κλει ει σμε ε ε νη η ει σο
δω ω των θυ υ ρων την εκ νε κρων Σου ου α να
α α α α στα α α σιν α αλλ ε πλη η σας χα
ρα α ας του ου ους μα α θη η η τας και Πνευ
μα α τος Α γι ι ι ι ι ι ου ου με τε ε ε δω
κα ας α α αυ τοις και ε ξου ου σι α αν ε
ε ε ε ε νει ει ει μας α φε ε σε ως α μα

αρ τι ι ι ων και τον Θω μαν ου ου κα α τε

Κε
ε ε λι ι ι ι πες τω ω τη ης α πι

Πα
στι ι ι ι ι ι ας κα τα βα πτι ζε εσθαι κλυ υ υ υ

Κε
δω ω ω ω νι δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο πα ρα σχου ου και αι η η μι ιν γνω ω σιν

α α α α λη η η η θη και αι α φε ε σι ιν πται

σμα α α α α α α α α α τω ω ω ω ν

Πα
ε ευ σπλα α χνε Κυ υ υ υ υ ρι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υ
περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τσ εκ σθ

σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

ο α νυ μ ν η ν τ ε ς β ο ω ω μ ε ν ε υ λ ο γ η τ ο ς Χ ρ ι
ς ο ϑ ε ο ς η μ ω ν ο ο υ τ ω ς ε υ δ ο κ η σ α ς δ ο ο
ο ξ α σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος π̣δ̣ Νη ς

Δ ο ο ξ α σοι τ ω δ ε ι ξ α ν τ ι τ ο φ ω ς δ ο ξ α ε ν υ

ψ ι ι σ τ ο ι ς θ ε ω και ε π ι γ η ς ε ι ρ η η η ν η ε ν α ν

θ ρ ω π ο ι ς ε ν δ ο κ ι α

Υ μ ν ο υ ο υ μ ε ν σ ε ε υ λ ο γ ο υ μ ε ν σ ε π ρ ο σ κ υ ν ο υ

μ ε ν σ ε δ ο ξ ο λ ο γ ο υ μ ε ν σ ε ε υ χ α ρ ι σ τ ο υ μ ε ν σοι δι

α τ η ν μ ε γ α α λ η ν σ ο υ δ ο ξ α ν

Κ υ ρ ι ε Β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε θ ε ε

Π α τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α α τ ο ρ Κ υ ρ ι ε γ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς

Ι η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε και Α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α

Κ υ ρ ι ε ο θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ θ ε ο υ ο γ ι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ
τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στοεις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην

Κ αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ασ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ναστων αι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Ἀσματικὸν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α

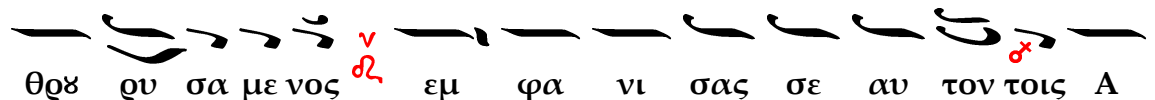

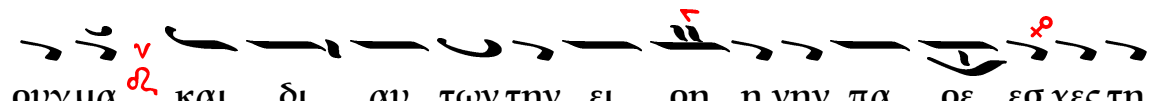

ας

Ἦχος Νη ς

Α να στα ας εκ τσ μνη ματος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τσ α δε ε λυσας το κα τα κριμα τσ

θα να τσ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τσ εχ

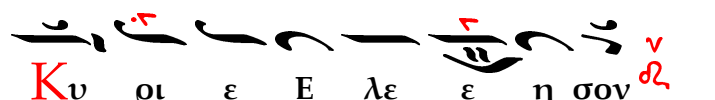
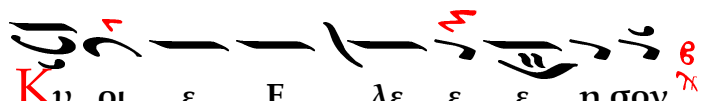
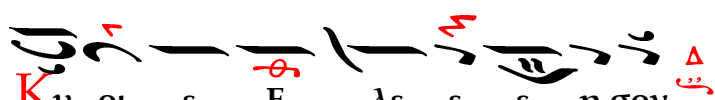

 θρσ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α

 πο στο λοις σ ε ξα πε στει λας αυ τας ε πι ι το κη

 ρυγμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χεσ τη

 οι κσ με νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε
 * * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

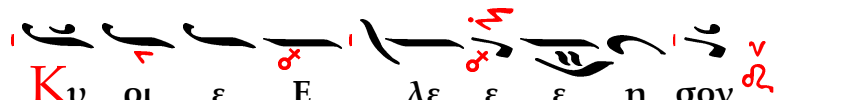
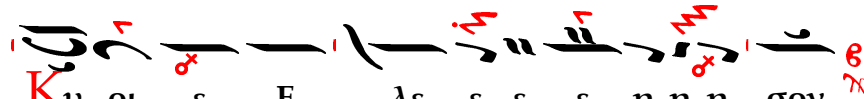
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος πλβ̣ Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι
 ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψους κα τη λ θες ο ο Ευ σπλα γχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
 η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

τὸ τέλος: Κυ ρι ε δο ξασοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
 Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

ᾠχος πδ Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
 κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις

η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τὸ προεόρτιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Λ α οἱ προσκίρ τη σα τε χει ρας κρο τῶν τες πισ τως
και πο θω α θροισθη τε ση μερον χαι αι ρον τες και
φαι δρωσ α λα λα ζο ντες παν τες εν ευ φρο συ νη τῶ
Θε ο γαρ η Μη τηρ μελ λει των ε πι γει ων προς
τα Α νω α παι ρειν εν δο ξωσ ην εν υ μνοις α
ει ως Θε ο το κονδο ξα ζο μεν

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῶν Προεορτίων
τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ς

Τ η εν δο ξω μνη μη σῶ η οι κῶ με ε ε
ε ε νη τω α ῦ λω Πνευ μα τι πε ποι κιλ
με νη νο ε ρωσ εν ευ φρο συ νη κραυ γαι σοι χαι
ρε Παρ θε νε Χρι στι ανων το καν χη μα α α α

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

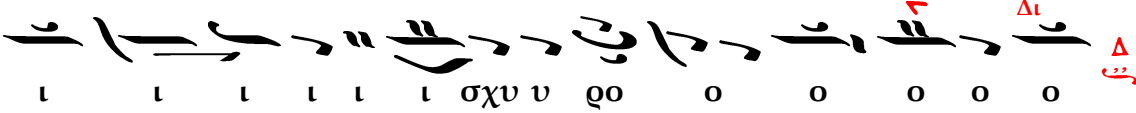
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

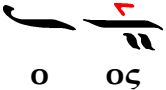
A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

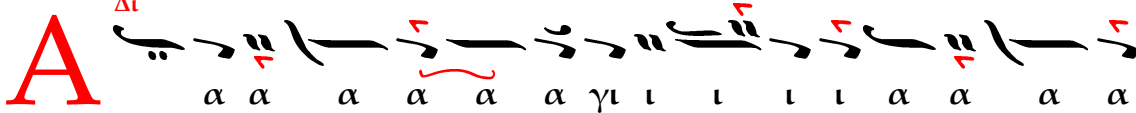
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

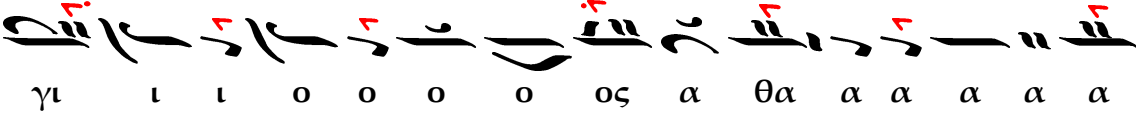
 ι ι ι ι ι ι σ χ υ ρ ο ο ο ο ο ο

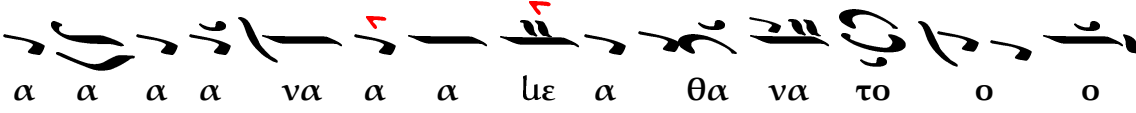
 ο ος

A

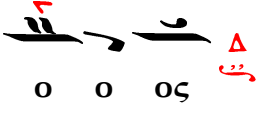
 α α α α α α γ ι ι ι ι α α α

 γ ι ι ο ο ο ο ος α θ α α α α α

 α α α α ν α α α λ ι ε α θ α ν α τ ο ο ο

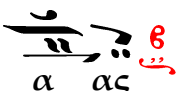
 ο ο ος

E

 ε λ ε ε ε η η η ε λ ε η η σο ο

 ο ο ο ο ο ο ν η η η μ α α α α α α

 α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Θ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς οε').

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

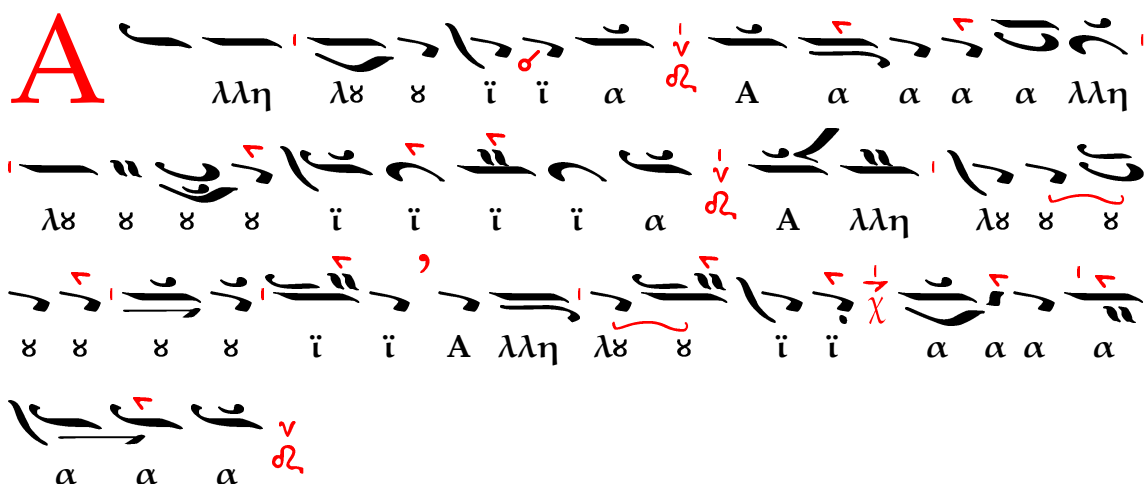
Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπωκοδόμησε, μισθὸν λήφεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθереῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Ἀλληλουῖα (γ). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

ᾠχος πλ. δ' Νη ρ

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α
Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω
 α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η
 ρι η η η μων
A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α
Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϝ εν ε ξο
 μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω
 μεν α αυ τω

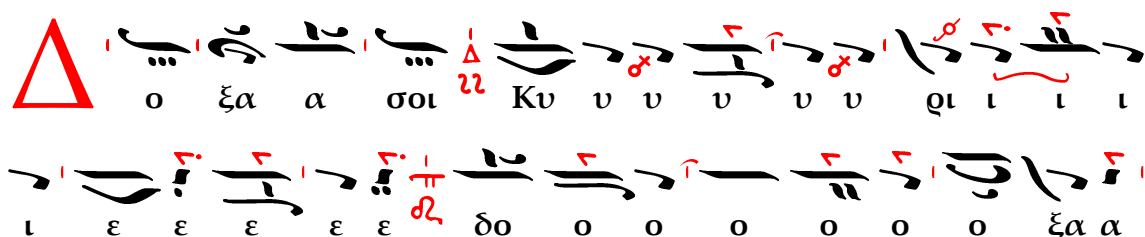
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Θ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου (ιδ' 22-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα· Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπέλάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε! εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

Ἦχος ἰβ' Δι' σ

σοι οιοι οιοι
 Δ 22

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠδῆς Νη

Ο ^{Νη} ι τα ^Μ Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
^{Κε} ου ου ου ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου
 βι ι ρι ι ι ι ι μι ^Ν μν στι κω ως ει κο ο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ο ει κο νι ι ι ζον τε ε λιε ε ε ε ες
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη
 ζω ω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι α α α α
 α α α α χα α α α α λιε τρι ι α α α α
 α α δι ι τον τρι σα α α α α α α ρα α
 α α α α α α α α α α α α α γι ι ι
 ο ον υ μνο ον προ ο σα α δο ο ο ο ο ο

λο ο ον τες Πα α α σαν την βι ο ο τι

ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η η η

η η ην α πο θω ω ω ω ω με ε ε

ε ε θα α α με ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι

μναν

Ω ς το ο ο ο ο ο ο ο ο ον Βα α α

σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αι αις α ο ρα α α τω ω ω ω ω ω ω

ως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε ε σι ι

ιν αλ λη λου ου ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος πδ' Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ε

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλὴν Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϛ ^{v'} 22 Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϛ ϛ

ϛ ϛ ϛ ^{v'} 22 και κα τα φυ γη η μϛ και αι αι ρυ

υ ση ης μϛ ^{v'} 22

A γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϛ ^{v'} 22

Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ

ϛ ^{v'} 22 και κα τα φυ υ γη η η η μϛ ϛ ϛ

ϛ και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϛ ^{v'} 22

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα ^{v'} 22

Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον ^{v'} 22

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης ^{ν'} ₂₂ θυ σι ι αν αι αι νε

ε σε ε ως ^{ν'} ₂₂

Κ αι με τα τῃ Πνευ μα το ος σθ ^{ν'} ₂₂

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ^{ν'} ₂₂

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ^{ν'} ₂₂

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ ^{ν'} ₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σθ ^{ν'} ₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ^{ν'} ₂₂ ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ^{ν'} ₂₂ ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

σοις ^{ν'} ₂₂

Α α α μη η η η ην ^{ν'} ₂₂

ἢ ἄλλως

Α α α α μη η η η ην ^{ν'} ₂₂

A α α α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μνϛ ϛ μεν σε ε ευ λο γϛ ϛ ϛ

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ϛ ϛ με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σϛ ϛ ϛ ϛ

ο Θε ε ο ο ο ϛ η η η μων

A ξι ι ον ε ε ϛιν ω ω ϛ α λη η θω ω

ω ω ω μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η

η ην Θε ε ο ο το ο ο ο κον την α ει μα α

κα ρι ι ϛ ο ον και πα να α μω ω μη η

τον και μη η τε ε ε ρα α α α τϛ ϛ Θε

ϛ ϛ ϛ η η η η μων την τι μι ω ω

τε ε ε ρα αν των Χε ρϛ ϛ βι ιμ και εν δο

ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υ γ κρι ι ι ι

τω ω ω ω ϛ τω ω ω ν Σε ε ε ε ρα α α α φιμ

την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ο ρω ϛ Θε

ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο ο τό ο ο κον σε ε ε με ε ε
 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ', Ι.Α.)

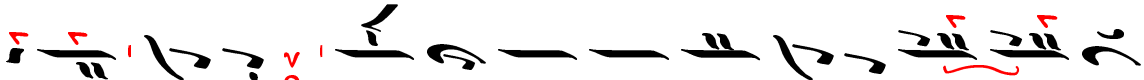

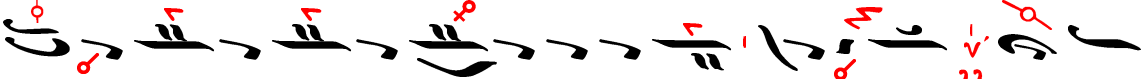

Τὸ συνειθισμένον.

Ἦχος Νη ρ

A Νη
 ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο τό ο ο κον την α ει
 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω
 ω ω μη η η η η τον και μη τε ε ρα του Θε
 ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε
 ε ε ραντων Χε ε ρου ου ου βι μι και εν δο ξο
 τε ε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τώως τω ω ω ω
 ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α δι α φθο ο

 ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε κου ου

 ου ου ου σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο κον

 σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Αναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας. Ἦχος πλ. δ'. Νη.

 Α ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω ως

 μα κα ρι ι ι ζει ειν σε ε την Θε ε ο το

 ο ο κο ον την α ει μα κα ρι στο ον και

 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε

 ρα α του ου Θε ου ου η η μων την τι μι

 ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι ι μι

 και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α συγ

 κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι την

 α δι α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο

 ο γο ον τε κου ου ου ου ου σα α αν την

ο ον τως θε ο το ο ο ο ο κο ο ον σε
 ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Α ι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ρ ρ ον
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν ος
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ος ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τλ νυν και ε ως τλ αι ω ω νος ^{θ (δισ)}

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ζ α πο τλ νυν και ε ως

τλ αι ω ω νο ο ος ^Δ